

חל השבולות

חל השבולות מביע את שאיפת העם להתנחל בארצו ולהחזיק בה ככל עם היושב על אדמתו.

אל פי תורה שבכתב חל השבולות אינו נלכד כחל הבא לציון את מעמד הר סיני. 50 הימים שיש למנות מן הפסח - מועד יציאת מצרים, עז חל השבולות הם 50 ימים לקציר העומר והם קושרים את הפסח כחל האביב אל שבולות כחל הביכורים, לפנינו אפוא ציון לעונה החקלאית

השלות שלא היה בה אישאל לא קציר ולא ביכורים נתפשט ביותר השם "צמן מתן תורה".

ע"י מתן תורה בהר סיני ניתנו לעם ישראל אמונה צד ויעוד לאומי.

רבי יהודה הלוי, המשורר הרופא והפילוסוף (מסדולי ההוליסטים בימי הביניים) מדבר על מעמד הר סיני כמאורע המכריע בהיסטוריה הישראלית - כאשר בני ישראל שמו וקיבלו את התורה במעמד הר סיני.

ואכן, בשמות י"ט - כ' מתואר מעמד הר סיני כמעמד קט ונישא, עזול ונורא ומפני המראה העזול והנורא של מעמד הר סיני לא מש מעמד זה מליכרונה של האומה במסק אלפי שנים. עפ"י המוספר בספר שמות עברו בערך 50 יום מליציאת מצרים עז לצמן בו התייצבו בני ישראל למשלחות הר סיני לקבל את ה תורה וכך התלכדו ציון השבולות כחל הביכורים וצמן מתן תורה.

עוגת גבינה ושמנת- ניו יורק

העוגה הזו נפלאה ומלווה אותי כבר שנים. ממשיכה לקצור מחמאות והכי מתאימה לשבועות, אז הנה היא לפניכם.

חומרים:

לתבנית 26

לקלית:

1 1/2 כוסות ביסקוויטים פתי בר

3 כפות סוכר

50 גר' חמאה

גרדת לימון מחצי לימון

למלית:

500 גר' גבינה לבנה 9%

250 גר' גבינת שמנת 30%

2 חלמונים

3 ביצים

1 כוס סוכר

2 כפות קמח

1 כפית תמצית וניל

גרדת לימון מחצי לימון

לציפוי:

2 גביעי שמנת חמוצה

2 כפות סוכר

1/2 כפית תמצית וניל

הכנה:

מחממים תנור לחום בינוני- 175 מעלות.

להכנת הקלית: ממיסים את החמאה. מרסקים את הביסקוויטים, רצוי במעבד מזון. מערבבים בקערה את הביסקוויטים הטחונים, החמאה, הסוכר וגרדת הלימון.

משטחים את תוכן הקערה לתבנית, מהדקים מעט ושמים בתנור החם 2-3 דקות בלבד.

להכנת המלית: בקערת מיקסר שמים ביצים שלמות וגבינת שמנת ומקציפים. מוסיפים את החלמונים, גרדת הלימון, הסוכר, גבינה לבנה, תמצית וניל וקמח וממשיכים להקציף עד לתערובת אחידה. שופכים את התערובת על הקלית ואופים כ- 25 דקות עד שמרכז העוגה מעט רוטט והעוגה מתחילה להתייבב. העוגה צריכה לצאת בהירה.

להכנת הציפוי: מערבבים את כל חומרי הציפוי בקערה קטנה. שופכים על העוגה מיד כשהיא יוצאת

מהתנור. מחזירים לתנור לחמש דקות נוספות כאשר התנור מכובה.

אחרי שהעוגה מתקררת יש לשים אותה במקרר ולהגיש מספר שעות אחרי הקירור.

הג שמח!

אפתה והמליצה: יסמין יוגב

באפריל ירדו 68.7 מ"מ גשם.

בחורף תשע"ה ירדו 640.8 מ"מ גשם.

סיכום עבודת האגודה היוצא

תושבי כפר מנחם שלום,

הסתימה לה כהונה של ועד האגודה ולאחרונה התחילה כהונה של ועד חדש וזה בדיוק הזמן להסתכל לאחור ולסכם קצת מה עבר עלינו בשנתיים וחצי האחרונות

התחלתי בפעילות ציבורית ביישוב לפני כארבע שנים בתקופה של משבר גדול בישוב. הובלתי את תהליך הגישור יחד עם שי בר יובל נחמני יחיעם יוגב שלומי גרבר ואבי בן צבי להסדרת נקודות המחלוקת העיקריות בין האגודה לקיבוץ. היה זה אך טבעי מבחינתי להמשיך וליישם את הצלחות הגישור במסגרת תפקיד רשמי בועד האגודה.

כבר בצעדיו הראשונים של הוועד הגדרנו לעצמנו כי מטרתנו היא להרחיב ככל שניתן את מעגל העוסקים בתרומה למען הקהילה - סברנו כי זו הדרך למנף את האיכפתיות הרבה בקהילה. במבט לאחור - אני גאה ברשימת השותפים הגדולה והמגוונת להצלחות הקהילתיות השונות בתקופה זו.

עיקרון נוסף שהוביל אותנו הוא השימוש בהידברות ובשיח ישיר ליישוב כל המחלוקת. אין ספק שקהילה עברנו כברת דרך משמעותית ביכולת לשוחח בהגינות ולתת אמון ועם זאת הדרך לפנינו עוד רבה.

במהלך הכהונה שלי כיו"ר ועד פעלתי לקידום הישוב תוך שמירה על האינטרסים של כל תושבי הישוב. תפקיד היו"ר הוא תפקיד מורכב וקשה שמזמן לא פעם התמודדויות מאתגרות שדורשות קשב, סבלנות ויכולת להכיל. מספר פעמים נאלצתי להתייצב מול שכנים וידידים ולנהל עימם שיח נוקב וזה ללא ספק אחד החלקים הקשים ביותר בתפקיד.

במבט קדימה - נושא גדול (אולי הנקודה משמעותית האחרונה) אשר נמצא במחלוקת בין האגודה לקיבוץ ושיש לטפל בו בזמן הקרוב הוא תקציבי הפיתוח של הישוב. (כספי החכ"ל וחלף היטל השבחה). היסטוריית העבר הוכיחה שכשישבנו ודיברנו (הקיבוץ והאגודה) הצלחנו להגיע לפתרון הבעיות. כך גם צריך לעשות עכשיו בנושא זה!

סקירת השגי הוועד:

חינוך

מערכת החינוך בהובלה של פורום החינוך היוצא בהובלת מור רפופרט (ושכלל את קארין בונפיל, מירית לוי, ענת פרן ודרור אבודרם) התמודדה עם אתגרים לא פשוטים. הראשון היה ההחלפה של מנהלת מערכת הגיל הרך והבאתה של עדה ניב לתפקיד. עדה בגיבוי הפורום עשתה סדר במערכת, ייצבה אותה תקציבית תוך שמירה על מערכת איכותית לילדינו.

במערכת החינוך החברתי-קהילתי נכנסה רעות לתפקיד לאחר תהליך איתור ארוך ומורכב. בתחילה היא נעזרה במירית לוי ובקרין בונפיל ולאחרונה היא מקבלת ליווי מלא מאיילת זייצוב וחלי זלינגר. זהו המקום להודות להן על ההשקעה הרבה שנשאה פרי: כמות הילדים במועדון הנעורים הוכפלה והמערכת מנוהלת ביד רמה ע"י רעות שהפכה לחלק אינטגרלי מיישובנו.

השומר הצעיר הוא כבר שנה שלישית של הצלחה, רובו המוחלט של הנוער מכיתה ד' ואילך לוקח חלק פעיל וזה מרשים.

זה הזמן לומר גם תודה לפורום החינוך הנכנס: שרית דויטש אבן זהב, ירדן תל אור, יעל סתיו אבירם, ענת פרן ודרור אבודרם.

תרבות

לאחר תהליך ארוך ומורכב של בירור הצרכים, בהובלת אוכמה אבירם ודרור אבודרם, הוקם צוות תרבות שבראשו עומדת כיום רמית. נבחרו ראשי צוותים לחגים השונים והעסק יצא לדרך. התהליך החל עוד בתקופת הוועד הקודם והסתיים בכהונה שלנו והיום יש לנו מודל תרבות שאיתו אפשר לעבוד. כמובן שכמו תמיד ההצלחה של כל הארועים נמצאת בידינו בהתנדבות לצוותים ובהשתתפות בהם.

גיבון

אחת ההצלחות הגדולות של הכהונה הזאת היא הקמה של צוות גיבון חזק בהובלה של אביב כהנא. עוד חברים בצוות אבי זיצוב, רמי לפידות, ומרדכי קריסטל. הצוות הוביל את התהליך של החלפת הגנן, תוך ניהול מכרז מקצועי למופת.

זה המקום גם להודות לירון הגנן על העבודה הקשה והשיפור המתמיד של פני הישוב. עוד תהליך חשוב שעשה הצוות הוא התקנה של קוצבי מים (בקיבוץ לא היה קוצבים בשטחים הציבוריים) ומעקב מדוייק אחר כמות המים המושקת (בהרחבה ובקיבוץ גם יחד). דבר שהביא לחיסכון יפה בהוצאות המים.

תשתיות

במהלך כהונת הועד הוקם צוות התשתיות של האגודה בראשותו של יניב דוידאי. הצוות עבד כחצי שנה במטרה להגדיר את צרכי הישוב ואת סדרי העדיפות השונים. בסופו של תהליך פורסם מסמך מצויין שנותן כיוון איפה יש להתמקד.

זה המקום להודות גם לראשי הצוותים רועי כהנא אלון גולדנברג ויניב נור על תרומתם. הדברים קיבלו ביטוי בשטח כאשר נדרשנו לתקצב את הדרך הבטוחה: כ-100 אש"ח מול השקעה דומה מצד המועצה. עוד הסכמנו להוציא 130 אש"ח (התקזזות על הלוואת החינוך) בין הספרייה לבית הדר. 120 אש"ח על ציר הבריכות ו-40 אש"ח על תכנון של הדרך המקשרת בין הקיבוץ להרחבה. על הנושא האחרון יצא מכרז מסודר אך לא מזמן.

עוד בנושא התשתיות הוא השער להרחבה. לאחרונה הצלחנו לאשר בכל גורמי הישוב הסכמה על מיקומו של השער ופניה משותפת כגוף אחד אל המועצה בדרישה שתמצא לכך תקציבים מתוך תקציב הביטחון של המועצה. כולי תקווה שבמהלך החודשים הקרובים הדבר יצא לפועל. המיקום של השער צפונית לבית ספר האלה יקדם את הביטחון יאט את התנועה על הציר בין שתי הכיכרות ויאפשר תנועה בין כל חלקי הישוב ללא שערים (שער האלה ישאר פתוח גם בלילה ולמעשה לא יהיה בו צורך)

הלוואת החינוך

כחלק מתהליך הגישור הגענו סוף סוף לפיתרון המחלוקת שהעיבה עלינו שנים רבות. הגענו למסקנה שבמקום ללכת לבורר ולבזבז כסף, כדאי לשני הצדדים (קיבוץ ואגודה) להגיע להסכמות בעצמנו. על כן הקמנו צוות מטעם האגודה בראשותו של רונן נאור שעבד מול צוות מהקיבוץ. בדיונים עצמם גבי צוברי ועומרי ברזילי ייצגו את האגודה ויחיעם יוגב וחלי זלינגר את הקיבוץ.

לאחר עבודה קשה של איסוף ולימוד כל החומר נפגשו הצדדים מספר פעמים. בסופו של תהליך הוסכם בהתאם לגישור כי הקיבוץ יקבל 130 אש"ח מכספי פיתוח וישקיע אותם בתשתיות ציבוריות במחנה הישן (אלה הם 130 אש"ח שהזכרתי קודם שמתוכננים לדרך בין בית הדר לספרייה). גם במקרה זה הוכחנו שוב שכשאנחנו יושבים ומדברים יוצאים דברים טובים! שאפו גדול לצוות על ההצלחה הענקית לשים את הנושא הזה מאחורינו.

מזכיר

שמוליק ז"ל התחלף לפני כשנה וחצי. בחודשים הראשונים של שנת 2014 שימשתי אני כמזכיר בפועל. מצד אחד זה הביא חיסכון של כ-30 אש"ח לקופה הציבורית אך מצד שני זה הוכיח שוב את הצורך במזכיר בשכר שיכול לטפל בבעיות הישוב בתחומים השונים הרבה מעבר לזמן הפנוי שיש למתנדב כמוני. יניב דוידאי דחף תהליך של הגדרת תפקיד מסודרת שעשה סדר ועזר מאוד בבחירת המזכיר החדש – זאב, שמפה לשם נמצא איתנו כבר שנה וארבעה חודשים! זאב עושה עבודה מצויינת בתחום הניהול התקציבי. זאב הביא איתו גישה שונה מזו של שמוליק ז"ל לתפקיד, גישה הרבה יותר מכילה ומגשרת, הוא מטפל בנושאי הישוב ברגישות ובמסירות ועל כך ברצוני להודות לו.

"צוק איתן"

במהלך המלחמה האחרונה ראינו את חוזקנו. מערכות החינוך בהובלה של צוות צח"י נרתמו למשימה, החלטה שלקחנו בועד הישוב היא לפתוח את מערכות החינוך לכל הילדים בישוב גם אם אינם רשומים ולהתרכז בתמיכה של האחד בשני.

אני באופן אישי הייתי מגוייס במשך כל התקופה ושהייתי עם פקודי במרחב עזה. אך גם מרחוק היה מרגש לראות את הרוח בצוות צח"י בהובלה של אביב קוחל ובהשתתפות של רבים וטובים מההרחבה והקיבוץ יחד בלי שום הבדל! מאוחר יותר טיפל הועד בכל נושא החזרים מהמדינה וזכה להצלחה גם פה.

החלפת עורך דין

במהלך כהונת הועד החלפנו את עורכת הדין איילת רייך בעו"ד איתן מימוני. מהלך זה חיזק מאוד את האגודה אל מול האתגרים המשפטיים השונים בפניהם היא ניצבת. מימוני הוא עורך דין מעולה מהמובילים בתחום האגודות השיתופיות. ועל כך יש להודות לשמוליק ז"ל שדחף את התהליך. ממש בתחילת הכהונה של הועד.

בית כנסת

רבות נכתב ודובר בנושא ועל כן אקצר ואומר שממשבר גדול הצלחנו לאחות את הקרעים לשמור על הציביון החילוני של הישוב ומנגד לקדם תהליך של הקמת בית כנסת בהסכמה בכיתה בצפית. לטעמי זהו פיתרון מצויין לישוב שעונה על הצורך הקיים בישובנו מצד אחד מבלי לפגוע באורחות המקום מהצד שני.

תקנון האגודה

העברנו בהצלחה תיקון אשר מאפשר לוועד הנוכחי לכהן עד 4 שנים. בנושא התקנון ישנם עוד כיווני עבודה עתידית רבים: משינוי הזכאים לחברות באגודה דרך הבחירה של הוועד ועוד. את זאת אני מקווה ישלים הוועד הנכנס.

איכות הסביבה

לאחר ששבטי לב יצא מהתמונה הלכה ודעכה ועדת איכות הסביבה עד שלמעשה לא תפקדה כלל (מפעל המיחזור ועוד). ממש לאחרונה גייס אביב כהנא את שחר ארגוב ובכוחות מחודשים התניעו את פעילות הוועדה מחדש. עוד חברים בוועדה אלון גולדנברג והילה אלמן. כרגע בחרה הוועדה להתרכז בפינות המיחזור בישוב, ואף הוציאה שאלון בנושא.

בית קברות

הסדרנו את נושא הגינון, הפחתנו משמעותית את העלות מול הגנן והכנסנו את השטחים לטיפולו של גנן הישוב תחת אותו הסדר גינון שנקבע בגישור. יחד עם זאת הצוות שהוקם לטיפול בנושא לא סיים את עבודתו ויש להסדיר את כל נושא הקבורה בישוב בהסכמה.

ביטחון

נושא חם לאחרונה עקב הפריצות האחרונות. החלטנו על הקמה של ועדת ביטחון שתגדיר את צרכי הביטחון בישוב בכלל ואת תפקידו של הרב"ש בפרט. יוזמה ברוכה של גידי קרון (רב"ש הישוב) היתה הקמת רשימת 'ווטסאפ' של תושבים בישוב ובה מתנהלים כל הארועים הביטחוניים של הישוב. בכך לא די כמובן ויש לקדם את ההקמה והעבודה של ועדת הביטחון במהירות.

תקציב

שמרנו על תקציב מאוזן של האגודה במיסיים ובחינוך נוכח אתגרים בלתי רגילים, עשינו את ההתאמות הנכונות ובשורה התחתונה אנחנו מעבירים את האגודה במצב תקציבי מאוזן ואפילו עם עודף קטן!

בחירות

היו לנו 16 מועמדים לעשרה מקומות בוועד דבר המוכיח על הבעת אמון של אנשים בוועד האגודה וההבנה שזו הדרך לתרום ולקדם את הישוב. היתה מעורבות גבוהה של כל חברי האגודה בבחירה, 239 מצבעים בחלוקה כמעט שווה בין קיבוץ להרחבה. חגיגה אמיתית לדמוקרטיה בישוב. לדעתי הציבור בחר בוועד מצויין ואני מאחל לו הצלחה רבה!

סיכום

נשאלתי למה אני לא ממשיך ורציתי להבהיר שאני מרגיש שלא מיציתי והסיבה לעזיבתי היא ענין משפחתי אישי ובנסיבות אחרות הייתי מתמודד שוב. למרות הקשיים והמכשולים לדעתי התקדמנו כקהילה למקום בריא יותר ועל כך אני גאה.

ומה לגבי העתיד הקצת יותר רחוק? חמש שנים מהיום אני צופה כי מערכות החינוך שלנו (תחילה בגיל הרך) שוב יתחילו להתרוקן מילדים, אותי זה מאוד מטריד. אני חושב שיש למצוא את הדרך לקלוט משפחות צעירות לישוב בין אם ע"י חברות בקיבוץ ובין אם ע"י מהלך ארוך יותר של הרחבה נוספת לישוב. ברור לי כי מערכת גיל רך מלאה בילדי הישוב היא העוגן לישוב פורח ומשגשג גם בעתיד! לסיכום ברצוני להודות לוועד היוצא בכלל וביחוד לדרור אבודרם שהיה שותף מלא לכל הניהול של הוועד, אני מקווה שוועד האגודה הנכנס יבחר בו להצמיד את הישוב קדימה!

בברכה,

אמיר פרן

המודעה פונה לנשים וגברים

**התהייסו ובואו
לשמור על הבית**

נפחתה ההרשמה לקורס
ליד הבית, פרטים אצל
רכז ביטחון, ג'די:
052-3919369

מפקד מתמי"ד יואב
אסף כהן: 050-6270462

ס.מפקד מתמי"ד יואב
משה יעיש:
050-60276243

**רוצים אותך
במתמי"ד יואב**

הפעילות סביב כפר מנחם

ההתמודדות עם נושא השמירה על הבית והביטחון האישי תופסת את הכותרות בחודשים האחרונים. רבים מתושבי היישוב על כל חלקיו תורמים ביום ובלילה במטרה להרחיק מאתנו את הפורצים, מי בדיווחים, מי בתמונות וכמובן הסיירים ואלו המגיבים לכל קריאה בחצי הלילה. (גם בשבוע שעבר היה ניסיון פריצה בהרחבה בשעה 2 לפנות בוקר)

בחודש הקרוב יפתח קורס ייעודי במטרה להכשיר מספר רב ככל האפשר של מתנדבים למשימות הסיור הכפרי/משטרתית במסגרת המתמי"ד. (ארגון מתנדבים במדים) הגיעו הטפסים להרשמה, ניתן להשיג אצלי.

במועצה שלנו כ-166 מתנדבים הפרוסים בכל יישובי המועצה. ביישובים בהם פועלים מספר גדול של מתמי"דים ירדה רמת הפשיעה באופן משמעותי. בכפר מנחם הגענו למצב בו אנו חייבים לצאת מהבית בכדי לקחת חזרה את הנוכחות בשטחים הפתוחים מידיהם של הגנבים. המצב בו הגנבים מרגישים בטוחים להסתובב באזור הוא בלתי נסבל. למעשה, עד הרגע שבו מופעלת אזעקה ומקפיצה את שרשרת התגובה שלנו, נעים הגנבים בחופשיות אפילו בתוך היישוב. ניידת משטרה המסיירת ביישוב ובה אנשים המכירים טוב מאוד את השטח, ובמיוחד אם הם תושבים מקומיים שאכפת להם, מהווה כוח משמעותי בעל השפעה רבה, ובמשימת "החזרת השקט לכפר מנחם" יהיה זה הכוח החשוב ביותר..... (המשך בעמוד הבא)

מעט על שיטת הפעלת ארגון "מתמי"ד – יואב":

1. לאחר שעברו מיון והכשרה משתייכים המתנדבים תושבי המועצה ל"מתמי"ד יואב" ופועלים בארגון כשוטרים! למעשה, כל מתנדב שנרשם למשמרת וקיבל תדריך מפקד הינו שוטר בעל סמכויות כמו כל שוטר. מתמי"ד יואב עובד רק בגזרת יואב, שלושת היישובים הצפוניים במועצה, רבדים כפר-הרי"ף וכפר מנחם עובדים במיוחד בגזרה הצפונית הקרובה לבית, למעט אירועים חריגים. גם במועצות אזוריות אחרות בהן הוקמו "בסיסי הפעלה" פועל המתמי"ד. מפקד בסיס הפעלה של "מתמי"ד יואב" הוא אסף כהן וסגן המפקד הינו משה יעיש. כל מתנדב יכול לתאם מול אסף מתי נוח לו לצאת לסיור ועם מי.

2. לסיור יוצאים בניידת משטרה, רכב שטח 4 על 4, לבושים במדים תקינים כולל נשק משטרת. בתחילת כל משמרת מקבלים משימה כתובה לפי לוחות זמנים ותחת אות קריאה ברשת הקשר של מג"ב דרום, הכל מסודר ופשוט ביותר. הקורס הקצר בו נלמדות סמכויות השוטר, דרכי פעולה והתמודדות עם אירועים שונים, נותן לנו בסופו של דבר כלי מבצעי אמיתי לשמירה על הבית והרכוש שלנו, כלי זה ישפיע להערכתך גם על איך יראו החיים של כולנו בכפר מנחם בעתיד הקרוב. באו להתנדב בשורות המתמי"ד,

רכז ביטחון כפר מנחם

גידי קרון.

חג הפתח הן עולמים

נפגשתי לשיחה עם מורן בר.

מורן בר היא בת קבוץ המעפיל, שעשתה שנת שרות בשומר הצעיר, התגיסה לנח"ל ועם הגרעין שלה הגיעה לקבוץ בית קמה ועבדה בחנוך במוסד שקמה ביד מרדכי.

זו השנה השנייה, שהיא עובדת ב"צפית", כחלק מקהילה של 30 צעירים (מגרעיני השומר הצעיר). ב"צפית" 4 גרעינים החיים חיי קבוצה ושיתוף. לכל גרעין יש בית וקומה משלו. כל החברים אחרי שרות צבאי בגילאי 25-28 שנים.

אני מביאה את דברי מורן בר:

חברי הגרעינים עובדים רוב השבוע במשימות חינוכיות במועצה האזורית יואב, בקבוצים ובשכונות. יש לגרעינים יום קבוצה חצי יום בשבוע. הזמן מוקדש לדיון בחיים שלנו ועיבוד חיי היום יום. ויום גדוש, המוקדש ללמודי חנוך והוראה, בבית ברל. זו תכנית למודים מיוחדת, המותאמת לבוגרי כל תנועות הנוער ומאפשרת להם ללמוד ולהמשיך במשימות החינוכיות.

במועצה יש 6 קינים של השומר הצעיר ואנחנו רכזי הקינים ובתוך זה ישנה הפנימייה, בה מתחנכים נערים לאו דווקא משומר הצעיר והקיבוצים.

בעבודה שלנו ב"צפית" אנחנו אחראים על הפנימייה ומפעילים אותה (כולל ריכוז, הנהלה והדרכה).

הפנימייה פועלת ברוח השומר הצעיר והערכים סביבם היא סובבת הם מנהיגות ולקיחת אחריות חברתית. אנחנו מעדיפים את המושג חברת נעורים, על הפנימייה.

"חברת נעורים זו התנסות של הנערים, החברים בה, בליצור חברה משלהם עם השגחה, ליווי וכיוון דרך של המדריכים – עצוב הנורמות, הקשרים והפעילות נעשית ע"י הנערים – הם מביאים את התכנים לחברת הנעורים".

בחברת הנעורים משתתפים 150 נערים ואם הקבוצה גדולה מוסיפים מדריך, כשבית הספר גדל מספר חניכי חברת הנעורים עולה. חברת הנעורים היא חלק בלתי נפרד מבית הספר ואנחנו עובדים צמוד אליו. למשל, אנחנו מובילים עם שכבות בית הספר את החגים ואז אנחנו במגע עם חניכי כל השכבה.

לכל קבוצה בפנימייה יש 2, או 3 מדריכים. אנחנו משתדלים להגיע לכל נער וללוות אותו בתהליכים האישיים שלו. בפעולות הקבוצה אנחנו מביאים את התכנים בתיאום עם החניכים. דוגמאות לתכנים בהם עסקנו – דמוקרטיה, מגדר ומיניות, הקבוצה בחיינו, תרבות הנוער, אומנויות למיניהן, כיבוד המרחב הפרטי, לקיחת אחריות על המרחב הציבורי ועוד.

חניכי י"א וי"ב מרכזים שני הקשרים של הפנימייה – מרחבים וענפים.

מרחבים – קבוצות מחניכי, ט' עד י"ב, שהחניכים הבוגרים מרכזים ומדריכים, לפי תחומי עניין (כתיבה, יצירה, במה וספורט).

ענפים – סוג של עבודה בפנימייה – מאפיה, גן ירק, חממה, בישולים לארוחות ב"צפית" ותיקונים וצביעות בבתים. החניכים לוקחים אחריות גם על תקציב הפנימייה ואנחנו נמצאים כדי ללוות. הרכזים – החניכים אחראים על הפעילות.

זה לא מובן מאליו, שהפנימייה קיימת, שילדים והורים בוחרים לישון 3 לילות מחוץ לבית. אנחנו מתבססים על המוסד החינוכי של פעם, אבל הוצאנו דברים לא טובים ושדרגנו בפעילויות חדשות, שמתאימות לתקופתנו ולערכינו.

חברת הנעורים משתדלת לגלות לנערים, שהרבה יותר מעניין להיות אחד עם השני ולא בסמרטפונים. עם סיום הלימודים חניכי חברת הנעורים מתנתקים מהפלפונים ונמצאים יחד אחד עם השני. זה אומר, שלמרות העידן החדש של המחשבים והסמרטפונים, כשנער נפגש עם נער ויש התרחשות חברתית, זה מעניין וחזק יותר מכל מכשיר.

כל מה, שאנחנו עושים בחברת הנעורים מעוגן בחשיבה חינוכית-ערכית – איך אנחנו רוצים שהנערים יגדלו ולאילו אנשים הם יתפתחו. אנחנו מעניקים להם כישורי חיים - איך להיות אנשים טובים ואכפתיים יותר, זו התמודדות ותהליכים שקורים להם. הם בגיל בו הם מעצבים את מה שקורה להם ואת זהותם. זה נוער טוב ומקסים, שנענה להצעותינו.

הביאה לדפוס יהודית אפרתי

ב- 8.5.2015 נבחרו חברים חדשים לוועד הישוב.

ואלו הם הנבחרים:

אביב כהנא

אבנת רומבלסקי

אסף אוזן

דרור אבודרם

חיים איובי

טלי מגידש

יגאל ברק

עומרי ברזילי

שלומי גרבר

שלומי שקד

בהצלחה לחברי הוועד ולכולנו.

אלה הקהילה

תלמידי כתות ו' מסיימים בימים אלו מיזם של התנדבות בקהילה. את המיזם יזם וארגן וועד ההורים..

הגר גל, אמא לילד בכתה ו', תיארה את המיזם.

אני מביאה את דבריה:

מטרת המיזם הייתה ליצור לילדי כתות ו' שנה משמעותית – שנה, שעושים בה דברים משמעותיים עם אחריות ונתינה.

המיזם כולו היה באחריות ההורים ובגיבוי ותמיכה של בית הספר.

ועד ההורים השכבתי נרתם למשימה, הוקם צוות לתכנון הפרויקט והורים מתנדבים תרמו מזמנם ויכולותיהם להצלחת המיזם.

צוות הורים תכנן 10 פעילויות שונות ומגוונות לאוכלוסיות שונות. הפעילויות היו מגוונות גם בתכניהן ובמוקדי העניין וגם בתדירות הפעילויות, כך שהילדים בחרו את רמת ההשקעה שלהם. שלהם. הפעילויות הוצגו בפני ההורים וכל ילד בחר פעילות אחת, או שתיים, בהן התחייב להשתתף מחנוכה עד פסח.

ואלו הפעילויות:

***גינות וגננים** – בנינו גן ירק במשותף עם ילדי גן הילדים של הקהילה האתיופית בקרית מלאכי וטיפחנו 4 גינות נוי של ותיקים בישובי בית הספר (כפר מנחם, רבדים וכפר הריף).

***הדרכת סמרטפונים לוותיקים בישובים** – הילדים בנו מצגת ובאמצעותה הדריכו את הוותיקים, תוך הדרכה אישית לכל אחד מהלומדים.

***שפוץ אופניים** – אספנו בישובים אופניים מוזנחים, שיפצנו אותם בחנות האופניים ברבדים (עידן אופן בעל החנות נתן ציוד, לימד את העבודה וחנך את הילדים). את האופניים המשופצים נתנו לילדים בשכונת שפירא בגדרה – ילדים אתיופים שאין להם אופניים.

***תיעוד ישובים** – קבוצת ילדים בשילוב עם ותיקי הישובים הכינו סרטון על מורשת כל אחד מן הישובים (כפר מנחם, כפר הריף רבדים). כשתסתיים הכנת הסרטים הם יוצגו בפני כל התלמידים ויועלו לאתרי האינטרנט של הישובים.

***טיפול בכלבים נטושים** – המיזם כלל ביקור ב"בית של דינו" (בית מחסה לכלבים נטושים) וטיפול בכלבים הנטושים (ניקיון, האכלה משחק וטיפוח), כדי שיתרגלו לחברת בני אדם.

***איסוף מזון** – התחברנו ל"לקט ישראל" וקבוצת הילדים ליקטה מזון (קלמנטינות וסלק) בשדה ע"י קבוצת שילר. המזון הועבר למשפחות נזקקות.

***עזרה בשיעורי בית** - פעם בשבוע הגיעו ילדים שלנו לשכונת שפירא בגדרה ועזרו לילדי השכונה בכתות ב'ד' בהכנת שיעורי בית. הפעילות הייתה תשובה לצורך עמוק בקהילה האתיופית, כשההורים לא יכולים לעזור. כשלא היו יעורים בילו הילדים שלנו במשחק עם ילדי גדרה.

***הלבשת מועדון של הקהילה האתיופית בגדרה** – יחד עם הילדים המקומיים צבענו, בנינו הריטים וארגנו שטיחים למועדון, שיהיה מקום יותר נחמד להיות בו. הגר מוסיפה, כי הילדים שלנו התקשו לקלוט את המציאות המאד שונה של ילדי השכונה מהמציאות שלהם.

***ניקיון בטבע** – כל פעם בחרנו אתר בטבע וניקינו אותו בשיתוף עם רשות הטבע והגנים, שהסבירו לילדים על האתר וערכו להם הפעלה באזור. הילדים פעלו בתל צפית, יער חרובית, באזור רבדים ובחוף הים. הם ראו את כמויות הזבל והתחברו לחשיבות השמירה על הסביבה.

***הילדים פעלו בגן התקשורת באשדוד** – בגן, ילדים על הרצף האוטיסטי. הילדים שלנו יצרו קשר עם ילדי הגן באמצעות משחק וחיזקו את כישורי התקשורת שלהם, תוך חוויה של הנאה משותפת. המפגש היה מאוד מרגש ומשמעותי ואחרי כל פגישה נערכו סכומים והופקו לקחים.

רוב פעילויות המיזם התקיימו בשעות אחרי הצהרים ולא על חשבון שעות למודים וכאמור, הן בוצעו באחריות והפעלת ההורים – ההורים דאגו שזה יפעל, שזה יקרה, היו מאוד מחויבים ועבדו קשה לשם כך – הם הסייעו, ארגנו, תיאמו, תמכו, יעצו וסייעו ועזרו להכיל את החוויות. לכל מיזם הוצמד צוות של 2-4 הורים מלווים.

הילדים מצדם, התענינו והסתקרנו וגם הם היו מחויבים ועברו חוויות משמעותיות (היו ילדים שהשתתפו ביותר מפרויקט אחד, כי זה עניין אותם). והעיקר, **זו לא הייתה רק חוויה של נתינה הילדים וההורים קבלו המון.**

בסיום המיזם הוצאנו סרט מסכם וחוברת, בהם סיפרו הילדים על חוויותיהם. התקווה שלנו שבכיתה ו' תהיה מסורת של פעילות ולמידה משמעותית, על כן העברנו את החוברת להורי כתות ה', שימשיכו במסורת.

רשמה:יהודית אפרתי

הורים וילדים סיפרו על המיזם וראיתם אותו. ואלו דבריהם:

קטי טל – אמא ל-3 ילדים. שני בנים (תאומים) בכיתה ו'

ואלו דבריה של קטי:

הפרויקט מאוד שונה מאלה שעסקנו בהם עד כה. אינני זוכרת שנעשה פה משהו דומה ב-14 שנותיי בחינוך היישובי.

בפרויקט יצאנו מגבולות כפר מנחם ואף מגבולות המועצה. אני מוצאת שהפעילות משקפת את מה שקורה בחלקים בחברה הישראלית המגלים סולידריות כלפי קבוצות בחברה.

בן אחד שלי השתתף בפרויקט של עזרה בשעורי בית לילדי עולים. בן שני שלי השתתף בהדרכת סמרטפונים לאוכלוסיה המבוגרת. שניהם השתתפו במיזם ניקיון בטבע, אותו הובלתי ביחד עם הורה נוסף.

אני נהניתי מאוד לראות את הילדים נהנים לתת. להשתתף בפרויקטים לא פשוטים ולהתמודד עם אוכלוסיות שהם לא נחשפו אליהם עד כה.

הכרתי הורים נפלאים שגילו את פניהם היפות והיו מוכנים לתרום. בקלות רבה הצלחתי לרתום הורים לפעילויות שונות. המחיש לי את מה שכבר ידעתי-שאנחנו חיים בסביבה בה לאנשים אכפת. סביבה חזקה שיכולה לתת מעצמה למען החברה.

סמדר סולמונוב – אם לליאור (בת) בכיתה י', לשירה בכתה ו' וליובל (בן) בכתה א.

המיזם עזר רבות לילדים שלנו להכיר אוכלוסיות רבות ושונות – אוכלוסיות קשות יום, אוכלוסיה מתרבות אחרת, שונה ממה שהם מכירים. הילדים יצאו עם שאלות ותובנות ובעיקר עם הבנה, שיש ילדים, שגרים לא רחוק מהם (בשכונת שפירא בגדרה), שגרים אחרת מהם.

אני עובדת במיזמים של ג'וינט ישראל שמסייע לקהילה יוצאי אתיופיה ב-13 ישובים בארץ. הפרויקט שבו אני עובדת מיועד למשפחות (הורים וילדים) ונותן מענים ממוקדים ודיפרנציאליים בהתאם לצורך בהיבטים הלימודיים, החברתיים והקהילתיים.

כשנחשפתי למיזמים של מחויבות בוגרי ו' הצעתי לצוות המוביל את האפשרות לחבר את הילדים שלנו למשפחות שאני מכירה. ליוויתי בשותפות עם ההורים 4 מיזמים של פעילות עם ילדי הקהילה האתיופית. הילדים שלנו באו לשכונת שפירא עם כוונה לפעול תוך שתוף פעולה עם הילדים המקומיים. מיזם אחד היה שפוץ מבנה שמשמש את הילדים והקהילה בשכונת שפירא לפעילויות שונות. המקום היה די מוזנח והרעיון של המיזם הוא לשפץ את המקום למעין מועדון שיהיה להם נעים. חיברנו את הילדים שלנו עם ילדים מ"שפירא" שהם בני אותו גיל. המפגש הראשון היה מאוד מרגש לשני הצדדים. ילדים מתחברים מהר יותר ממבוגרים ומיד נוצרו חברויות וההחלטה שהשיפוץ נעשית יחדיו איתם הקלה על הכל. היו מס' מפגשים משותפים שבהם צבענו יחד והכנו שטיחים. הפעילות הייתה יותר משמעותית לילדי גדרה, שלא רק קבלו, אלא תרמו גם הם.

מיזם נוסף היה סיוע בשעורי בית לילדי כתות ב-ד, (גם בשכונת שפירא בגדרה) שהוריהם מתקשים בקריאה ובכתיבה ולא יכולים תמיד לעזור לילדיהם בשיעורי הבית. הילדים שלנו הגיעו פעם בשבוע, וגם הילדים הקטנים הקפידו להגיע. הילדים הקטנים מגדרה הבינו שהפרויקט מסתיים הם נבהלו ואף אמרו: " מי יישב איתנו עכשיו...".

בעקבות המיזם, פניתי למנהלת מחלקת החינוך בגדרה, במטרה לשתף אותה בצורך הגדול ואולי שבתי הספר ימשיכו במיזם.

ברוח זו, אספנו מהישובים אופניים מקולקלים ועידן אופן (רבדים) שיפץ אותם יחד עם הילדים שלנו. רכשנו לילדים המקומיים קסדות ושמתם עם קבלת האופניים הייתה גדולה. האופניים לא הספיקו (הזמנו 15 ילדים והגיעו 30). הבטחנו, שנמצא עוד אופניים ונביא להם. תושבים מוזמנים לתרום אופניים.

במיזם זה הילדים שלנו יצאו מאוד מרוגשים וגם אנחנו כהורים. היה קשה לילדים שלנו להבין איך זה שאין להם אופניים. איך ההורים שלהם לא קונים להם.

מיזם אחרון הוא גינה ירק בגן ילדים בקרית מלאכי. החיבור היה בין הילדים שלנו לבין גן ילדים משכונת מצוקה. לא הייתה שם גינה למעט מספר פרחים מוזנחים. הגנת הייתה עם מלא המוטיבציה לעשות, אך ללא אמצעים מהעירייה ותשלומי הורים לא ניתן לשפץ. ההורים שלנו שחלק מהם גננים, אגרונים ועוד הצליחו להביא שתילים ופרחים ובנו מערכת השקיה. כל זה בשיתוף הילדים הקטנים והילדים שלנו. לבסוף יצאה גינה מקסימה ופורחת.

ליאור שור – אב ל-3 ולבן בכתה ו'.

זה מיזם חשוב, שמעניק חוויה של נתינה לנערים על סף גיל ההתבגרות, בשלב החשוב של עיצוב אישיותם.

ערך הנתינה מאוד חשוב בעיני ואני מקווה, שזה מה שיישאר להם, מהחוויה שהייתה להם במהלך המפגשים.

אני ליוויתי את הדרכת הוותיקים לשימוש בסמרטפונים וכל הצדדים תרמו ונתרמו. הילדים מאוד נהנו להדריך והייתה להם תחושה של ערך וחשיבות ההדרכה והוותיקים נהנו ממפגש בלתי אמצעי עם הנוער שלנו וגם שיכללו את יכולת השימוש במכשירים.

הראל לובוביץ:

אני התנדבתי לעזור לוותיקים בישובים להסתדר עם טלפונים חכמים.

הכנו מצגת בשני מפגשי הכנה ובעזרתה הסברנו את פעולת הסמרטפון. אני הסברתי על הגדרות הסמרטפונים.

אחרי ההסברים הראינו כל הילדים, באופן פרטני איך להפעיל את המכשירים. נהניתי מאוד וגם הוותיקים למדו יפה.

מרים קליין (מהוותיקים הלומדים): זה היה מאוד מועיל, גם אני למדתי. חבל שהגיעו מעט חברים. מי שהגיע יצא מרוצה מאוד. הנערים ידעו מה להסביר והסבירו ברור מאוד.

עלמה ספרבר:

בקבוצה שלנו עזרנו בימי רביעי לילדי גדרה בכתות ב-ד להכין שעורי בית. הילדים היו בני הקהילה של יוצאי אתיופיה, שההורים שלהם לא מתמצאים בעברית. הם הראו לנו את התרגילים והשאלות שהם קבלו בחשבון או בשפה ואנחנו עזרנו להם לענות על השאלות, או לפתור את התרגילים.

מאוד נהנינו וביום המשפחה הכנו איתם דפי יצירה ליום המשפחה. נהינתי להיות עם הילדים ולהכיר ילדים חדשים.

במפגש הסיום נפגשנו אתם בבית של אחת הילדות מכפר הריף והראינו להם מה זה לצאת ולבלות מה שהם לא רגילים.

רועי עזריאל:

אני השתתפתי במיזם גן תקשורת (בו יצרו קשר עם ילדים על הרצף האוטיסטי). לפני שהתחלנו היה לנו מפגש עם הגננות, שהסבירו לנו איך להתייחס לילדים ולטפל בהם. הם ילדים מאוד קטנים למדנו איך לה תייחס אליהם יותר טוב. שיחקנו איתם בנפרד וגם עם כלבים. לימדנו אותם קצת איך לבטא את עצמם. ביקרנו בגן 6 פעמים והיה לנו קשר טוב עם הילדים הם זכרו אותנו מפעם לפעם.

הביאה לדפוס: יהודית אפרתי

תעבירו את זה הלאה

ישראלה קוטלר ועליזה גרנדבול- מחנכות כיתה ו' הציגו את נקודת ראותן על המיזם ותיארו מה הוא תרם לילדים.

אני מביאה את דבריהן:

ישראלה: אנחנו תמכנו בפרויקט בכל שלב והיה שתוף פעולה בינינו ובין הילדים וההורים. עליזה: הסברנו על משמעות הנתינה בעזרת סרטונים ושיחות.

ישראלה: כל צלעות המשולש (משולש שווה הצלעות - ילדים- הורים – מורים) דיברו באותה שפה סביב נושא הנתינה.

עליזה: אנחנו אפשרנו את הפרויקט ועודדנו אותו.
ישראלה: הכנו תשתית למיזם שתרמה הרבה ואפשרנו לצאת באמצע יום הלימודים לפעילויות המיזם.
מיזם כזה, של שיתוף פעולה בין הצוות החינוכי, ההורים והילדים מהווה מימוש חזון בית הספר בו נאמר "בית הספר יהווה בית בו שותפים יחד תלמידים, צוות חינוכי, הורים וקהילה". תפישה זו העניקה את התשתית והבסיס לתמיכה שלנו במיזם.
ישראלה ועליזה הרחיבו על תרומת המיזם לילדים:
ישראלה ועליזה: המיזמים חשפו אותם לצרכים של אחרים, לעולמות אחרים, לקהילות אחרות
עליזה: אני חושבת, שזה נתן להם אפשרות לצאת מעצמם ולראות את האחר, בעוד נטיית הנוער היום לראות את עצמם ולדאוג לעצמם וכאן הייתה להם הזדמנות לראות את האחרים, לא רק בזמן, אלא להשקיע בכך גם חשיבה ותשומת לב.
ישראלה: אני חושבת, שזה נתן להם הזדמנות לקבל ערכים, ליישם ערכים ולא רק לדבר על ערכים..
עליזה: חשוב מאוד, שיהיה יישום של ערך – לתרגם את הערך הלכה למעשה, כי בכתה מדברים על, ופחות עושים את.
ישראלה: הילדים למדו מהמיזמים מהי נתינה, שיתופיות, הדדיות, אחריות, עמידה במשימה, התחייבות להגיע בזמן ולבצע כך התעצמה והתעצבה אישיותם.
עליזה: המיזם הפך אותם ליותר מודעים לעצמם ולאוכלוסיות שונות – הם נחשפו לאוכלוסיות לא מוכרות להם בכלל.
ישראלה: זה הבהיר את סוגיית המסוגלות - כיצד ילד בגיל 11-12 שנים יכול לתרום לחברה והראיה היא שכן! תמיד כשאנו מדברים על שינוי חברתי, הם אומרים אנחנו עוד ילדים.
עליזה: הם יצאו נשכרים, מרווחים, יותר רגישים לסביבה ומתחשבים באחר.
ישראלה: רואים את זה גם בכיתה – יותר קבלה והתחשבות זה בזה. זה שינוי יציב וקבוע, בזכות העובדה שאחרי הצהריים זה הפך לשיח של הבית, כשבמשולש, בית ספר הורים וילדים, דיברו באותה שפה.
עליזה: אנחנו מברכות את ההורים שלקחו את היוזמה. הייתה פה עשייה מאוד ערכית, שהיא לא מובנת מאליה בגיל זה ובקהילות החברה הישראלית.
ישראלה: בטקס סיום המיזם הזמנו את ילדי כיתה ה', שיעשו מיזם דומה בשנה הבאה – זהו מימוש הרעיון של בית ספר קהילתי.

רשמה: יהודית אפרתי

נכחתי באירוע סיום למפעל מופלא של שכבת כיתות ו. "אלה בקהילה",
ואני הייתי נותנת למפעל את השם "תרומה לקהילה". היה זה מפגש של הנערים והנערות עם המורים וההורים, לסיכום תקופה בה השכבה כולה, התחלקה לקבוצות שלוו בקבוצות הורים, וכל קבוצה עסקה בעשייה – תרומה בנושא כלשהו, באירוע הסיום הם סיפרו על מעשיהם.
הייתי שמ, כי גם אני לקחתי חלק קטן במבצע הזה.
היה מאד מרגש לשמוע בדברי הפתיחה שלהם (אולי הציטוט לא מדויק) - "למדנו, שכאשר אנחנו נותנים, אנחנו גם מקבלים ומתעשרים ומתאשרים, לפעמים אפילו יותר מזה שלמענו פעלנו".
מאד התרגשתי לראות, שזה לא היה מספר ילדים שהתגייסו, אלא השכבה כולה.
במשך כל זמן האירוע הייתי בהתרוממות רוח לשמוע על מבצע ועוד מבצע ועוד מבצע, ואחד מרגש יותר מהקודם.

נראה לי, שזה השיעור החשוב ביותר לחיים שהיה לילדים עד היום, ועד סוף תקופת הלימודים שלהם. להורים ולמורים שיזמו והרימו את הפרויקט - נתתם לילדיכם ולתלמידיכם מתנה נהדרת ומשמעותית לחיים.

נירה שויאר

ליזיוערת התאוששות:

נחשפתי למידע שחומר ריסוס הנקרא roundup מסרטן ומסוכן מאוד וגם גורם נזקים לסביבה. זה חומר נפוץ ביותר בשימוש. בעבר הוא נחשב לחומר פלא. לפני 25 שנה ריססנו איתו נגד עשבים בכל מקום. ככל שהצמח בריא וחזק יותר, צבעו ירוק יותר ועליו יותר מרובים, החומר משפיע עליו יותר חזק. המנגנון שבו הוא הורג את הצמח מזיק לבעלי חיים, כולל יונקים והוא גם נשאר באדמה. לכן, נתתי הוראה ברורה לירון שיחדל להשתמש בו והוא הבטיח להשתמש בחומרים חליפיים.

אביב כהנא רכז צוות הנוי

בערב יום הזיכרון וביום הזיכרון התייחדנו עם זכר הנופלים במערכות ישראל.

בטקס בערב יום הזיכרון תוארו בליוויית שקופיות תולדות הנופלים מכפר מנחם, בליווי שירה ונגינה תואמת.

ביום הזיכרון פקדנו את בית הקברות והעלינו את זכר הנופלים.

הכינו את הטקסים אוכמה אבירם, אמנון זלינגר ושלומי שקד

בסיום יום הזיכרון התכנסנו על הדשא הגדול.

תחלה קיימנו את טקס המעבר מיום הזיכרון ליום העצמאות, במצעד נשאו צעירי הקבוץ את דגל הישוב ונס הקוממיות ונקרא מגש הטקס.

הי"בתניקים הדליקו משואות, עמרי ברזילי הציג מצגת חיילים שירה בציבור ומיטיבי שיר ליוותה את הערב, שהיה שמח.

הערב נחתם במחולות בניצוחה של רבקה ברק.

הנחה את הערב אסף עוזן.

בצוות – איתי אליעז, דרור אבודרם, חלי זלינגר, יזהר שרון, עמרי ברזילי, רמית בירן, שגיא קוזניץ.

התודה והברכה לכל העוסקים במלאכה.

ב- 23.5.2015 תיפתח בשעה
טובה עונת השחייה בבריכה
אחראי יוסי שרון
על האחזקה - יונתן דביר
מציל - יואב אלי שדה

פסטיבל האביב

פסטיבל האביב היה כפי. הציבור כולו (ילדים ומבוגרים) נהנה מאוד. הכנו מתקנים מתנפחים לגילאי 3-6 שנים והוספנו אומגה לילדי בית הספר, שעד כה לא היה להם מענה. הוספנו גם (הרבה) מוזיקה – במשך כל הזמן הייתה מוזיקה ברקע, שניגנו 4-5 להקות מהאזור. היה גם טאבון והילדים הכינו פיתות עם שוקולד ולבנה וכרגיל מכונת סוכר ופופקורן, שנוהלו ע"י נערי "צפית". נערות "צפית" הנחו ויישמו פינת איפור מוצלחת. אנו מודים מאוד לכל הנערים והנערות. תודה מייוחדת מגיעה לאיתי אליעז, אשר היה על בר הבירות והמיצים לאורך כל היום. פסטיבל האביב הלך פרפקט ואנשים נענו ברצון ובזכות זאת יכולנו לבצע את האירוע המוצלח. תודה לצוותי ההקמה והחיסול ולכל מי שסייע במהלך הפסטיבל. צוות הפסטיבל – צביה גרשוביץ, רותם שחורי, שחר ארגוב, ימית לפידות, אסף אוזן, יעל מלכה ואנה גולדסטרו. ישר כח לכל העוסקים במלאכה!

דיווחה אנה גולדסטרו

קופאים תנ"ך - פפויק 999

ויקרא ט י"ז אייר תשע"ה / 6.5.2015

מצווה לאהוב

מה באה לבטא נשיאת הידיים בברכת אהרן את העם, שהולידה לימים את ברכת הכוהנים?

"וישא אהרן את ידו אל העם ויברכם" (ט, כב).

והברכה היא ברכת כוהנים שיש בה מילים נשגבות עם הרבה הוד והדר, והיא כוללת בתוכה ברכה לשמירה חומרית, רוחנית וברכת השלום בין אדם לעצמו ולסביבתו" – וישם לך שלום. אהרן שנשא ידיו אל העם, יצר מצווה לדורות ששמה "נשיאת כפים", שיש בה הרמת ידיים ופריסת כפות הידיים, אך לא ברור הקשר בין נשיאת הידיים לברכה. הרמב"ם מדגיש שחלק מהותי מהברכה הוא פעולת הידיים "מחזירין פניהם

כלפי העם ופושטים אצבעותיהן ומגביהין ידיהם כנגד כתפיהם ומתחילין יברכך ה' וישמרך". בברכת כוהנים יש עוד מרכיב – וציונו לברך את עמו ישראל באהבה – "מצווה שחובה לעשות אותה מתוך אהבה.

הכוהן המברך חייב לצאת מעצמו, מאהבתו העצמית שבאה לידי ביטוי בגאווה של יצירה בידיו. הכוהן משתמש בידיו ופושט את ידיו באהבה לכל אחד מישראל, כשכפות ידיו כלפי מטה כדרך המברכים, ומברך את כולם ביחד. רק שתהיה ביניהם אהבה ושלום ושאחדות תחול עליהם, אהבת ה' וברכתו באמצעות ברכת כוהנים. הכוהן אומר במעשהו, בעזרת ידיו ובפיו, אהבה, אחריות לזולת, פתיחת היד, ניקיון כפיים, שדרכם נפתח הלב לחוש את אהבת הכוהן שמבטאת את אהבת ה'. שלום בין אדם לעצמו ובין אדם לזולתו יחול באהבה, בניקיון הלב, פתיחת היד וניקיון כפיים, ברגישות ובעדינות שבמעשה שבין אדם לזולתו ובין אדם לאלוקיו.

ידעיה לזין הוא מנכ"ל בת עמי

הביאה לדפוס רות שגיא

לכל אחד ירושלים / נתן יונתן

לכל אחד יש עיר ושמה ירושלים
שהוא אולם, אולם לה חלומות
עד שתעלה בהר, פריחת הליל
ותאיר לו בערוב יומו.
עד שתעלה בהר, פריחת הליל
ותאיר לו בערוב יומו.

מעפרך ירושלים
יאירו לו פרחי הליל.
הו הו הו...

לכל אחד ישנו מקום בירושלים
שהוא קורא, קורא לו אהבה,
כשיבוא בסוף יחף וקר אלייך,
ימתקו האור והאבק.
כשיבוא בסוף יחף וקר אלייך,
ימתקו האור והאבק.

מעפרך ירושלים...

ישנה עצבות ושמה דומה לירושלים
ובנגינת צלילי פעמונים,
שיר אחרון ירד מגובה מגדלייך
לנגן את שמו באבנים.
שיר אחרון ירד מגובה מגדלייך
לנגן את שמו באבנים.

מעפרך ירושלים...

